ස්වතන්ත්‍ර නාට්‍ය දුර්භික්ෂය!

2008 ජාතික නාට්‍ය උළෙලේ සම්මාන ප්‍රදානෝත්සවය අවසන් වී තිබේ. සම්මානලාභීන් කුළ කතුර සම්මාන අමතිරව කුළ කලාකීර්ති හා උදෙසීන කැමිරා සිතිය හැකිය. කලකරුවාද පාරන්ජන පත්තස්සියෙකි. ඒ පාරන්ජන ජාතකය අතුර විනිශ්චය පිළිබඳ ප්‍රකිවාරය ද වෙනස් වීමට ද දැඩි තිබේ. එහෙත් කිසියම් තරගයකදී අවසන් විනිශ්චයට බිය කැමිති ඒ තරගය සඳහා දෙදිසක් වන තරගේ ශිෂ්ට ධර්මිතාවක් සෙස පිළිගනු ලැබේ. එහෙත් සාක්ෂාතට විනිශ්චයක් පිළිබඳව විවේචනයක් කිරීම අමිහිර ගැටීද කිව හොතැක.

මෙවර ජාතික නාට්‍ය උළෙලේ විනිශ්චය පක්ෂපාතයි ලෙස පිළිගත හැකිය. එහෙත් ඒ විනිශ්චය කුළ ඒ ඒ අලු ලකුණු වූ බවද තෙමේ. විනිශ්චය සමේ, එහෙත්ගෙන් කලා නිර්මාණ විනිශ්චයකදී බොලු දෙනොමැති එකක විය හැකි පියයට සියයක්ම නිවැරදි විනිශ්චයක් ලබා දිය නොහැකි බව අපි දනිමු. එහෙත් එබඳු විනිශ්චයක් වුවද හොඳවෙයි. මනුතරයකට එකක විය හැකි විනිශ්චයක් බව පෙනී යයි. ඉතා වැදගත්ය.

සාක්ෂාත්මක දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ පැවැත්වෙන සාහිත්‍ය උළෙල මෙන්ම නාට්‍ය උළෙල ද නිරන්තරවම විවාදාත්මක විනිශ්චයන්ගෙන් පිරී තිබේ. පක්ෂග්‍රාහී බව, පක්ෂේ අනෙකක නිර්මාණකරුවන්ගේ ගැටදීම ආදිය පිළිබඳව සාහිත්‍ය අනු මණ්ඩලයට විමසීම කුපකට කිරීමක කුපකිරීමය. එරක් සාහිත්‍ය අනුමණ්ඩලය ගුරුත්තර පුරස්කාර කලාවේදියකුගේ සාහිත්‍යක් එසේ කිරීම සඳහා අලුත්ම කුමවේදයක් පවා සකසා ගැනීමට තරම් සැකැති වූ සාහිත්‍ය කතුවරයෙද වූහ. නාට්‍ය විනිශ්චයේදී වුවද එයින් නොමිදුණු අවස්ථා බොහෝ වේ. එහෙත් මෙවර නාට්‍ය විනිශ්චය පිළිබඳව පක්ෂපාතයක් ලෙස අපට එකක විය හැකිය.

විනිශ්චය මණ්ඩලවල සංයුතිය පිළිබඳව කවදත් විවේචන තිබේ. මෙවරද අපට ලැබුණු එක විවේචනයක් වූයේ තවමත් නාට්‍ය කලාවට සම්බන්ධව වී සිටින අය විනිශ්චය මණ්ඩලය තීරණාත්මක කිරීමය. 2007 නාට්‍ය උළෙල සඳහා තරග කළ ඒ. එම්. ඒ. උළෙලේ මෙන්ම මෙවර විනිශ්චය මණ්ඩලයේ සාමාජිකයෙක් වූ අතර නාට්‍ය ශිල්පියකු එන ධනංජය කරුණාරත්න මහතා ද විනිශ්චය මණ්ඩලයට අයත් වූහ. මේ දෙදෙනාගේ දක්ෂ පිළිබඳ පුක්ත කළ නොහැකි වීය හැකිය. ඒ. එම්. ඒ. උළෙලේ මෙන්ම මෙවර විනිශ්චය මණ්ඩලයේ සාමාජිකයෙක් වූ අතර නාට්‍ය ශිල්පියකු එන ධනංජය කරුණාරත්න මහතා ද විනිශ්චය මණ්ඩලයට අයත් වූහ. මේ දෙදෙනාගේ දක්ෂ පිළිබඳ පුක්ත කළ නොහැකි වීය හැකිය. ඒ. එම්. ඒ. උළෙලේ මෙන්ම මෙවර විනිශ්චය මණ්ඩලයේ සාමාජිකයෙකි. ධනංජය කරුණාරත්න නාට්‍ය ශාස්ත්‍රයෙහි කෙළ තැම්පියෙකැයි කියන්නෙහි. එපමණක් නොවේ. ඔහු දක්ෂ රංගකාරයා සේ. ඒ, තේරන්නේ ජයන් මහ නාට්‍යයෙහිද වේදිකා පාලකයකි ලැබිය්‍යය. එහි තේරුම 2000 දී ඔහු තාරකාරුවකු එන බව නොවේද? එහෙත් ප්‍රශ්නය මවුන්ගේ සමර්ථකම් පිළිබඳව නොවේ. ඔවුන්ට ස්වාධීනව ක්‍රියා කළ හැකිද යන්නය.

මම මෙවිදී මගේම අත්දැකීමක් ඉදිරිපත් කිරීමට කැමැත්තෙමි. එක්තරා විනිශ්චය මණ්ඩලයක අප සමග නාට්‍ය අධ්‍යක්ෂවරයෙක්ද ඒය. ඔහු නිතරම නාට්‍යයක් දෙය ලැබුවේ තමන් අධ්‍යක්ෂක නම් යන ආකල්පයේ සිහිටිමිනි. මේ කන්ස්වය කොපමණ බරපතල ඒද යත් වරක් අප විනිශ්චය මණ්ඩලයේ සභාගතවිරයා ඔහුට කියා ඔබ ඒ හාව සිලිකන්ගේ ස්වරූපය ගැන කොබලා රංග කාර්ය ගැන බලන්න යනුවෙනි.

මෙහි තවත් කරුණක් ඇත. එනම් තමන්ගේ සඳහනට වඩාත් ලා වූ ශිල්පීන් මවුන්ට සිටීමය. නාට්‍ය අධ්‍යක්ෂවරුන් හෝ වෙනත් ශිල්පීන් විනිශ්චය මණ්ඩලවලට යොද ගන්නේ තම අවම වශයෙන් නාට්‍ය නිෂ්පාදන කරගනු වලින් ඉවතින් සිටින අයවත් යොද ගැනීම උචිත බව අපගේද අදහසය. එසේම විනිශ්චය සඳහා සුදුසු ඉතාමත් රසිකයෝය. එබඳු රසිකයෝ නම් නිරන්තරයෙන්ම රංග ශාලාවට යන්නෝ වෙති. නාට්‍ය ශාස්ත්‍රය පිළිබඳ සුමාණිකයෝද වෙති. මේ කුණය අපගේ විනිශ්චය මණ්ඩලවල කොතරම් තිබෙද? රසිකත්වය යනු වියතක් වීමේත් පමණක් ලාභෙන්නක් ද නොවේ.

අපි දන් විනිශ්චය මණ්ඩලයේ තීරණ තැබෙන්නේ නිගමන සඳහට තැරෙමු. උළෙලෙහි කොදෙ නාට්‍ය වාර්ෂික සන්ස්කෘතියක් වන්නේ නම් අපි තාරකාරුවකු දවසක් නාට්‍යයේ. එය සාධාරණ තීරණයෙකි. උළෙලෙහි අපගේ

මසකට හා යුගයේ කුමුදු හා සරත් ලෙස සමිකර සිංහල ඇඳුම් ඇන්දවීමෙන් පමණක් මෙම නාට්‍ය ස්වීය රචනයක් නොවන බවය. විනිශ්චය මණ්ඩලයේ එක් අයෙකුට හෝ ලේසියෙන්ම මහාචාර්ය ආරිය රාජකරුණාගේ 'අපුරු ඉරිද දවසක්' කියවා බැලීමට තිබුණි. දැන් ඒ වරද විනිශ්චය මණ්ඩලයම පොදුවේ භාරගත යුතුය. එහෙත් එයින් අගතියට පත් වුණ අයට යුක්තිය ඉටු නොවීම අපට

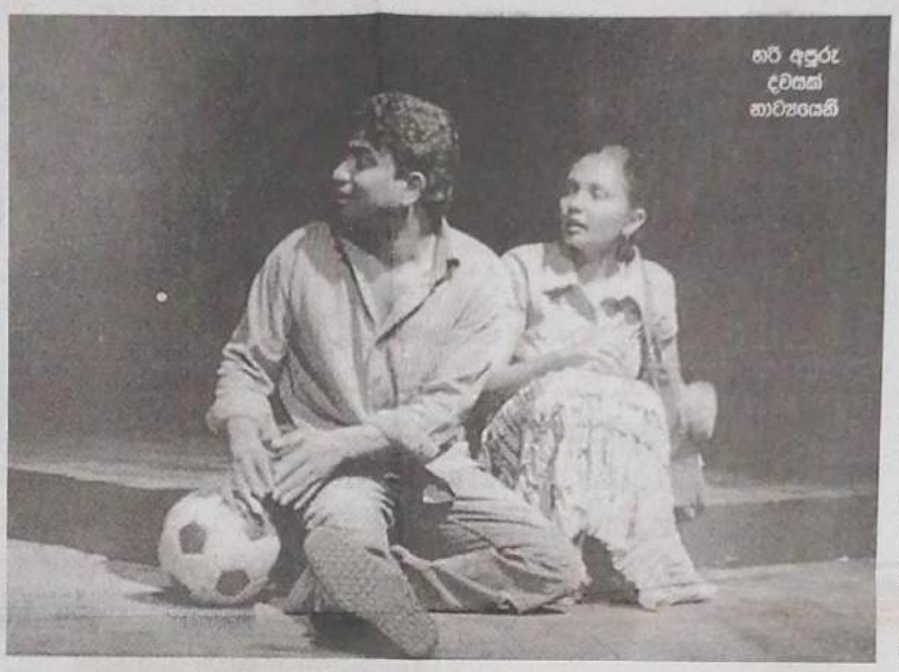

හරි අපුරු දවසක් නාට්‍යයෙනි

"හරි අපුරු දවසක්" ස්වීය රචනයක් බව විනිශ්චය මණ්ඩලය නිගමනය කරන්නේ එහි එන කුමුදු, සරත් යන සිංහල නම් ආරෝපණය කිරීම නිසාද? මට නම් හැඟී ගියේ මුල් විතුපට කතාවේ එන මසකො හා යුගෝ කුමුදු හා සරත් ලෙස නම්කර සිංහල ඇඳුම් ඇන්දවීමෙන් පමණක් මෙම නාට්‍ය ස්වීය රචනාවක් නොවන බවය. විනිශ්චය මණ්ඩලයේ එක් අයෙකුට හෝ ලේසියෙන්ම මහාචාර්ය ආරිය රාජකරුණාගේ "අපුරු ඉරිද දවසක්" කියවා බැලීමට තිබුණි. දැන් ඒ වරද විනිශ්චය මණ්ඩලයම පොදුවේ භාරගත යුතුය. එහෙත් එයින් අගතියට පත් වුණ අයට යුක්තිය ඉටු නොවීම අපට තිබෙන විවේචනයයි.

නාට්‍යවලම වඩා ආකර්ෂණීය මෙන්ම නාට්‍යමය උත්ප්‍රාසයකින්ද යුතු ප්‍රබල ඉණයක් එහි විය. එහෙත් එය නොදමම ස්වතන්ත්‍ර රචනයද? රංග පළිකාවේ අනුවර්තනයක් ලෙස මෙන්ම අකිර කුරොසාවගේ The wonderfull Sunday කිර පිටපත සිංහලට හැඟ මහාචාර්ය ආරිය රාජකරුණාගේ, අපුරු ඉරිද දවසක් කෘතියේ සාරය සමණක් මෙන කළ රචනයක් ලෙසද දක්විය හැකිය.

මා දන්නා තරමින් එය ද වැරදි නිගමනයකි. මහාචාර්ය රාජකරුණා අපුරු ඉරිද දවසක් සිංහලට පාලුවේ එහි මුල් කෘතිය වූ කුරොසාවගේ ජපන් විතුපට කිරසතාවෙනි. එය සිංහලෙන් සුකායාගට පත්වූයේ 2005 දීය.

මම මෙම විතුපටය නරඹා තිබෙන අතර මේ සියන සිංහල කිර කතාවද කියවා ඇත්තෙමි. එහෙත් මට නම් හැඟී ගියේ විතුපටයෙහි හා කිර කතාවෙහි එන ජවනිකා එකෙහි පිටින්ම මෙහි ඇතුළත් කර තිබෙන බවය. විතුපටය ආරම්භ වන්නේ මසකො හමුකි යුවතිය දුම්රියෙන් බැස එන දර්ශනයෙනි. ඇයගේ හෙම්වතා වන යුගෝද දුම්රිය පොලොව ඇය අපේක්ෂාවෙන් සිටියි. එපමණක් නොව මුල් කිර කතාවෙහි එන ජවනිකා රැසක්ම ගෙවී පිටින් තාට්‍යයට එකතු කර තිබුණි.

'හරි අපුරු දවසක්' ස්වීය රචනයක් බව විනිශ්චය මණ්ඩලය නිගමනය කරන්නේ එහි එන කුමුදු, සරත් යන සිංහල නම් ආරෝපණය පිරිමි සිසාදා? මට නම් හැඟී ගියේ මුල් විතුපට කතාවේ එන

අයට යුක්තිය ඉටු නොවීම අපට තිබෙන විවේචනයයි.

'හරි අපුරු දවසක්' පිළිබඳ මේ අලුල වෙනම සාකච්ඡා. එහෙත් මෙම නිර්මාණය අද අප ජීවත්වන මේ විසම යුගයට අතියශ්‍රම අදාළය. ආර්ථික ජීවනයට හසුවන සෙවෙනස්වලින් සිහින සිදී ඔබ් යාමේ ඛේදවාචකය අපි අත් විඳිමින් සිටිමු. ඉවිතාගතත්වයෙන් හෙම්බත්ව සිටින සෙවෙනස්වය හොඳසින් ශ්‍රීත්ව දේශපාලන ඔසියරීය මෙන්ම කුරිරු ශුද්ධයද අතිර කුරොසාවගේ සියුම් උපහාසයට ලක්ව තැගෙන සමාර ආර්ථික පීඩනය ද මැනවින් වෙදකොට මත ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමට සමත් වී ඇති බවය.

කොහේ හෝ 'හරි අපුරු දවසක්' ස්වීය නිර්මාණයක් ලෙස විනිශ්චය මණ්ඩලය විසින් නිගමනය කිරීමේ සමගම උළෙලට ඉදිරිපත් වූ සත්‍ය නිර්මාණ පහසකට විසි වී හොයන් තිබේ. 'ආංදෙවිපුර' මම තවත් පණ පිටින්, 'පසුමු දඩයම' විනිශ්චය මණ්ඩලයේ අවධානයට ලක් වී නැත. 'ආංදෙවිපුර' හා 'මම තවත් පණ පිටින්' දේශීය සම්ප්‍රදායේ එන එන නාට්‍ය උත්මෙන උදාහරණ

ගාමු